

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۰۷ سپتمبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

برنده بُرد و باخت جنگ پنجشیر کیست؟

در حفظ مقاومت پنجشیر ملت افغانستان برنده نخواهد شد اما فرصت آغاز مبارزه ملی و برنده شدن در دست خواهد بود، از شکست قطعی کنونی و به تعویق افتادن قیام به سال‌ها بعد جلوگیری خواهد گردید. ما اکنون در هر حال بازنده‌ایم و از موضع شکست‌خورندگان باید برای آینده خود کار و پیکار کنیم. اهمیت پنجشیر در این است که شعله مبارزه را روشن نگه داشته و اگر دوام بیاورد، جای‌جای افغانستان از آنجا قوگی گرفته تنور مبارزه را پی‌هم روشن خواهند کرد. این خود پیشرفت بزرگی است که از فردای فروپاشی نظام غیرطالبانی گلوها، تفنگ‌ها و قلم‌ها به صدا درآمده اند و امید می‌رود مبارزات جمهوریت و استقلال خواهی دچار وقفه نشود.

درین میان یکی هست که هم از ادامه جنگ در پنجشیر سود می‌برد و هم در سرکوب و طالبانی شدن پنجشیر برنده خواهد بود. این بازیگر هوشیار "آی‌اس‌آی" است (پاکستان نمی‌گویم چون منافع مردم پاکستان با اقلیت رهبری اردو، سیاست و استخبارات آن کشور یکی نیست. آی‌اس‌آی رهبری اردو، سیاست و استخبارات را یکجا به‌دست دارد. یعنی اردو، سیاست و استخبارات آن کشور در دست یک حلقه است).

چطور این حلقه در هردو حال برنده است؟

اول آی‌اس‌آی از جنگ پنجشیر برای کنترل عصیان قوم‌گرایان و ملی‌گرایان پشتون علیه طالبان بهره می‌گیرد، برای طالبان فرصت کمائی می‌کند تا درین گیرودار جبهات پشتون به دلیل ظاهر قومی جنگ خاموش و تماشاچی بماند، با این تصور که طالبان دشمن مشترکشان را سرکوب می‌کند. هرچه این جنگ کشاله‌دارتر شود، طالبان فرصت بیشتر کمائی می‌کنند. زیرا تمام مناطقی که در آنجا قدرت، چوکی، منابع و امکانات قرار دارد در کنترل طالبان است و آنان برای قبضه آن‌ها به رهبری و حمایت آی‌اس‌آی و همکاری نسبی کادرهای قوم‌گرای کم‌خطر پشتون کار می‌کنند. عده‌ای که

شاید در آینده با طالبان دست‌به‌یخ شوند، امروز به دلیل مقاومت پنجشیر و احتمال قیام غیرپشتون‌ها، ازین که وزارت‌خانه‌ها به دست ملاحای پشتون قبضه می‌شود، احساس آرامش می‌کنند و تک‌قومی کردن سیاست، اقتصاد و اردو را نوعی پیشرفت می‌دانند. از سوئی قوم‌گرایان غیرپشتون چشم‌براه معجزه پنجشیر مانده‌اند و عطش مقاومت و پیکار خود را با خواندن خبر و دیدن ویدیوهای آن ولایت رفع می‌کنند. نیروهای دمکرات، جمهوری‌خواه و چپ پشتون و غیرپشتون نیز نقش تماشاجی دارند. عده‌ای می‌گویند آفرین به پنجشیر، کسانی می‌گویند هردو طرف از ما نیستند، عده‌ای فقط آه وطن گفته آرزو می‌کنند که جنگ از مردم بی‌گناه قربانی نگیرد. میدان خالی‌ست و آس‌آس شب و روز در حال چیدن مهره‌ها! چه فرصتی!

دوم) از سرکوب و سقوط جبهه پنجشیر نیز پاکستان بهره می‌برد. اگر روزی طالبان از پنجشیر سرهای بریده، دختران زیبا و جوانان زندانی به کابل، خوست، قندهار، ننگرهار، پشاور و راولپندی انتقال دهند آنگاه طالبان برای میلیون‌ها توده فریب‌خورده و آس‌آس زده در دوسوی خط دیورند قهرمان خواهند شد و هیجان این "پیروزی" ماه‌ها فرصت را از دست جمهوری‌خواهان و ملی‌گرایان پشتون خواهد گرفت. تاجران بسیاری پول، زنان بسیاری طلا و النگو، حاجیان زیادی کداز به طالبان هدیه خواهند داد و از خطر گسترش قدرت آن گروه وابسته و مرتجع غافل خواهند ماند. آس‌آس این‌گونه در سایه غفلت، تفرقه و جهالت ما ریشه‌هایش را خواهد دواند و حاکمیت طالبانی را با مالیدن کمی لعاب "آزادی" و شامل کردن افراد فرصت طلب غیرطالبانی در چوکی‌های نمادین به عنوان حکومت "مشروع" تحمیل خواهد کرد و برای رسمیت جهانی‌اش کمپاین و تبلیغ خواهد کرد.

تا آنوقت امکان حداقل اعتراض و گشودن جبهه از دست به خصوص پشتون‌های غیرطالبان گرفته خواهد شد. آنان مهاجر، زندانی، تحت نظر و سرکوب خواهند گردید.

رقیب جدی و اصلی آس‌آس در منطقه ما ملی‌گرایان، دمکرات‌ها و جمهوری‌خواهان پشتون می‌باشند. آنان از زمان تشکیل پاکستان تا امروز چندین نسل از اسلاآباد تا کابل مشغول آزادی‌خواهی و حق‌طلبی بوده‌اند. آس‌آس را در جاده، در محاکم، در پارلمان و در سنگر به نبرد فرا خوانده‌اند. اما این گرگ زیرک سال‌هاست پوست بره را به‌صورتش کشیده و از گلوی گلبدین، ملا هبت‌الله و حتی برخی افراد ظاهراً دمکرات گپ می‌زند و تاکنون ده‌ها هزار روشنفکر و مبارز آگاه پشتون را کشته است، بارها برنامه‌های دمکراتیک و پیشرفته را در این سرزمین زیر سؤال برده، سرک‌ها را قلبه کرده، پل‌ها را ویران کرده، زنان را به اسارت برده، مکاتب و دانشگاه‌ها را تکفیر کرده است. همه این فجایع ریشه در درگیری تاریخی افغان‌ها در مجموع و پشتون‌ها به خصوص با آس‌آس دارد. تقویت بنیادگرایی در میان پشتون‌ها چتر دفاعی آس‌آس در برابر نیروهای دمکرات و ملی‌گرای این قوم است.

مخاطب نیش‌های لبخند جنرال فیض حمید در برابر دوربین را شاید کسانی پنجشیر و افغان‌های غیرپشتون تعبیر کنند، اما بروید از رهبران پی‌تی‌ام (پشتون تحفظ موومنٹ) بپرسید. آنان خواهند گفت که نیش‌های فیض حمید خنجر سینه‌های ماست! آنان خواهند گفت که استقرار طالبان در کابل چگونه امیدشان را برای مبارزات دمکراتیک و آزادی‌خواهانه در پاکستان به مشکل مواجه ساخته است و چگونه ازین پس احساس تنهائی می‌کنند.

حرکت طالبان چون هر حرکت زنده اجتماعی تک‌بعد و مسطح نیست. جنبه‌های مذهبی، سیاسی، فرهنگی، قومی، محلی و جهانی در حرکت طالبان وجود دارد. اما استخوان این حرکت ارتجاعی ضددمکراتیک، ضد افغان، ضد پیشرفت و ضد آزادی‌ست. فریب رنگ‌وروغنی این دیو را نخورید. حاکمیت این گروه به‌سود پشتون و غیر پشتون نیست، به‌سود درخت و بته سرزمین ما نیست، به نفع آب و خاک ما نیست، حتی به سود مورچه و گنجشک این وطن نیست. با این

تمام دشمن همکاری نکنید. همکاری به یکسو، در برابرش (اگر فرصت دارید و در خطر نیستید) سکوت نکنید. مبارزه با طالبان خدمت به فرزندان، همسران و همنشینان طالبان است چه رسد به دیگران.